

ODPROWADZAĆ (7) *vb impf*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-); drugie o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg odprowadzãm (3). ◊ 3 sg odprowadzã (1). ◊ praet 3 pl m pers odprowadzali (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w. s.v. odprowadzić.

Towarzyszyć komuś w drodze, aby nie szedł, nie jechał sam; comitari Mącz, Calep; ducere PolAnt; assectari Calep; deducere Vulg; prosequi Cn (7) : Comitor, Náfláduyę Odprowadzam. Mącz 61a; Calep 104b, 219b.

odprowadzać kogo (2): odprowadzáli ná oflech káždego niemocnego/ á przyprowadzili do Ierychá [...] do bráćiey ich: A potym fię wroćili do Sámáryey. BibRadz 2.Par 28/15; ci co odprowadzáli Páwłá/ zawiedli go áż do Athen WuJNT Act 17/15.

a. Prowadzić z powrotem; reducere, retroducere Cn (2) :

W przeciwstawieniu: »(do)prowadzać ... odprowadzać« (2): [młódź rzymska] Senat [...] do Ratułza doprowadzała/ tamże wftawicznie przededrzwiami oczekiwali/ á wychodzące [!] s íenatu okwicie odprowadzali KwiatKsiąż D3v; ReszHoz 131.

Zwrot: »[dokąd] zaś odprowadzać« (1): Dożyć też tákowych Bractw fię znajdzie/ ktore naświętzý Sákrament/ gdy do chorych bywano ízon [lege: bywa noszon]/ prowadza/ y do kościołá zaś odprowadza ReszHoz 131.

Synonim: naśladować.

Formacje współrdzenne cf PROWADZIĆ.

*Cf **ODPROWADZANIE***